

naj bi zamašili ogromno vrzel v letošnjem proračunu.

Zaenkrat bodo zvišali posredne in neposredne davke. Pred vsem bodo zvišali davek na vino, ki bo najbolj zadel slovenskega vinogradnika. Neposredne davke bodo zvišali na ta način, da bo plačal tisti, ki plačuje davka nad 400 K 20—30% več od celokupne davčne svote kot sedaj. Tako n. pr. bo plačal tisti, ki je do sedaj plačeval 10.000 K, plačeval odslej — 14.000 K.

To je v kratkih potezah orisano „gospodarstvo“ sedaj vladajočih strank Samostojni minister Pucelj in demokrat dr. Kukovec sta vsa ta bremena sopsodpisala in Samostojna ter Demokratska stranka sta za vso brezglavo in protiljudsko davčno gospodarstvo soodgovorni.

Naši vojaki v Srbiji in samostojni izletniki.

Samostojneži in demokrati so zbrali nekaj slovenskih kmetov in peljali so jih v Srbijo, da jih navdušijo za srbsko bratstvo. Med temi izletniki je bilo gotovo dovolj poštenih mož, katerim bi izlet po Srbiji, če bi si ga priredili na lastno roko in če bi gledali z lastnimi očmi okrog sebe, dosti koristilo. Mnogo bi videli, mnogo bi spoznali in imeli bi tudi dovolj poguma in poštenja, da svoje ušese o srbskih razmerah pristočno in pošteno očitajo in opišejo. Pri tem izletu to seveda ni bilo mogoče. Videli so samo to, kar se jim je pokazalo in kar je bilo za razgled že umetno pripravljeno in urejeno, vse drugo jim je pa ostalo prikrito. Ta izlet se da primerjati s sprejemom kakega dobrodelnega društva po vojaških barakah v zadnjih letih vojne. Da je bil izlet razmere in da si vzgojili, je avstrijska vojaška uprava večkrat povabila uplivne, še civilne osebe v svoje tabore. Najprej se je določilo, da se pri izletu naj se pri-rije; potem so začeli lepo čistiti in pometati, vojake so preoblekli v novo obleko, zamazane kolte so oprali in za dan poseta pripravili mesto vsakdanje repe in „Dörrgemüse“ kako cloveško jed, bolniki so dobili čisto perilo in povelje, da na vsako vprašanje odgovarjajo: „Dobro, izvrstno!“ — Tako je bilo vse pripravljeno na obisk. Obiskovalci, ki so bili od zelo prijaznih oficirjev vodeni od mesta do mesta, ki so videli čiste bolniške sobe, okusili okusno in krepko juho, slišali toliko zadovoljnih odgovorov, so se vrnili kot največji patrioti in gorje siromaku, ki bi si pozneje enkrat drznil v njih navzočnosti govoriti, da je baš v tistih barakah stradal in trpel nezasadne muke vsled krutosti in nesnage. Skočili bi mu v lice, zmerjali bi ga z lažnjivcem, češ, saj smo vendar vse videli na lastne oči!

Tako je tudi srbijanski izlet. Vse lepo po programu in obiskovalec ti bo danes rekel, da je bilo vse jako lepo. Ni čudat, nagovori, napitnice, sprejemi, vino, rakija, črna kava in cigarete so tvorile neprodirno mejo med

umetnim in pravim razgledom. V kra-kih, ki so bili določeni za sprejem slovenskih kmetov, so tudi kasarne, prave balkanske in še celo stare turške kasarne in v njih živijo naši slovenski lantje-vojaki. Niso mehkužni, niso izbirčni, mnogo hudega so že v Avstriji prestali, pa vendar se ne morejo navaditi na življenje in razmera, ki vladajo na Balkanu. Tudi oni so čuli, da je vse na delu za sprejem rojakov Slovencev in trdno so bili prepričani, da se bodo ta ali oni tudi njih spomnili, in da bodo tako dobili priliko, pokazati svojim rojakom, kar se ne da opisati in kar tako nujno kliče po pomoči. Hrana je slaba, ni sicer pičila, pa pripravila naj bi se tako, da jo tudi človek iz „preka“ lahko uživa, raztrgani so, nimajo perila, na snago se ne gleda, to in ono ni v redu, zmerja se in psuje, zdaj pa, ko uridejo rojaki, bo gotovo bolje. V veliki časti so ti rojaki pri odločitvah srbskih krogih, z visokimi osebami se bodo razgovarjali in zato ne bo težko, da to ali ono izprosijo za svoje fantje in pa za hrvatske vojake, ki se tudi toliko zanašajo na Slovence. Slovenski kmet bo na lastne oči videl, da to in ono res ne gre, pa bo potem pri obeh med srbskimi veljaki to in ono spravil v prav prijateljski in bratski razgovor. Slovenec bo dejal: „Brate Srbin, naši fantje so tako in tako, na to in ono so navajeni, daje jim to, saj nič ne stane in vsi bodo zadovoljni in ponosni vojaki. Mi spoštujemo vaše običaje, vi spoštujte pa naše in tako bo splošno zadovoljstvo in bratstvo.“ Ni mogoče, da bi brat Srbin bratu Slovenceu na tak način predloženo želje odrekel, roko mu bo dal: „Evo, brate Slovenec, odmah — takoj bomo vse uredili, da se bodo tudi vaši fantje jako dobro počutili pri nas — kakor vi sedaj!“

Tako so sanjali naši fantje-vojaki in čakali na poset. Trušče po mestu, zastave, razne priprave in nekako nedeljsko razpoloženje je kazalo, da je prišel zaželjeni dan. Kje so rojaki? Sedaj so pri obedu, sedaj pri obisku pri načelniku, sedaj pri predsedniku demokratske organizacije, sedaj si ogledujejo šolo, sedaj so pri popu in sedaj — pijete odhodnico na kolodvoru.

V zadnjem hipu se je nekaterim fantom vendarle posrečilo, da pridejo na kolodvor, da rojakom v pičlih preostalih minutah potožijo, kar imajo na srcu. Zagledali so jih, spoznali med njimi celo nekatere znance in ko so se skozi množico do njih preriili, so kazali mili rojaki prav prijazne obraze, ker so mislili, da so ti vojaki — Srbi, ko so pa slišali, da so Slovenci in da se celo čez to in ono pritožujejo, ni bilo o prijaznosti niti sledu, odurno so jih nahrulili in malo je manjkalo, da niso pozvali srbske oblasti, naj te nevaležne in obrekljive vojake kaznuje in zapre, češ, kako si upajo ti falotje tako govoriti, ko smo vendar mi pri vsem, kar smo videli in užili, tako navdušeni in očarani.

Vlak je oddrjal, srbsko spremstvo je klicalo: „Živijo, živijo!“, naši fantje so pa stali nemi, srepih pogledov, stisnjenih pesti, s tugo in raz-

dragi prijatelj, poštene krščanske hrane mi je hudo manjkalo. — Cuješ, ali nimaš morebiti kosček sira pri sebi? — Ne?! — E, kolikokrat sem po noči sanjal o siru — in zbudil sem se, pa ga ni bilo — in tule sem sedaj!“

„Če še kedaj v življenju pridem na ladjo, dobiš sira ko kamenja!“

Ves čas med pogovorom je otipaval blago moje suknje, gledal moje roke, se zanimal za moje čevlje in vobče kazal prav otročje veselje, da se je spet sešel s človeškim bitjem.

Pri mojih zadnjih besedah pa se je z napeto vznemirjenostjo vzravnal. „Če še kedaj prideš na ladjo, si dejal —?“ je ponavljal. „No — kdo pa ti more braniti?“

„Ti ne, to vem!“

„In res je tako!“ je vzkliznil. — „Torej ti —, pa kako ti je pravzaprav ime, prijatelj?“

„Jim.“

„Jim? — Jim?“ je zadovoljno ponavljal. „Torej ti, Jim, veš, živel sem, da bi te bilo sram, če bi ti pripovedoval, kako! In sedajle pogledaj —, kaj misliš, ali sem imel kedaj v življenju pridno, pobožno mater — ki je gledala name?“

„Zakaj ne! — Cisto mogoče!“ sem odgovoril.

„Ah, da — imel sem jo — zelo pobožna je bila! In tudi jaz sem bil pobožen, priden fantek in znal sem ti svoj katekizem —, tako naglo sem ga ropotal, da nisi mogel ločiti ene besede od druge. — Pa prišlo je, Jim, — in prišlo je takole. S kamenjem sem obmetaval posvečene grobnice spomenike —! In mati me je kregala in karala —, dobra, pobožna žena! — Pa Božja Previdnost me je djala sem na ta-le otok. Celo svoje preteklo življenje sem premislil tukaj v samoti —. In vrnil sem se nazaj k pobožnosti. — Ne boš videl, da bi pil rum, niti za toliko ne —“, je pokazal, „ampak takole en požirek — koj ko mi bo dana prilika —. Zaobjubil sem se, da bom priden, in tudi vem, kako bom to naredil. — In, Jim!“ — Oprezno se je ozrl krog sebe in zasepetal: „bogati sem!“

Prepričan sem bil, da se je ubožcu zmešalo tu v samoti. Najbrž so se mi moje misli videte na obrazu, kajti ves razvnet je ponavljal:

„Bogat sem, pravim! In nekaj ti bom povedal! Naredil te bom bogatega, Jim!“ — Ah, Jim, še blagoslavljal

in navodil. Če pa naj pametni nasveti pridejo do veljave, je potrebno, da jih prejmejo vsi župani po enotnem načrtu. To pa zmora edinole močna organizacija, katero vodijo izkušeni mošče. Županska zveza daje svojim članom, županom, občinskim odbornikom in namestnikom, strokovni pouk o zakonih in predpisih občinske uprave. V Ljubljani je v ta namen ustanovila posebno tajništvo, ki bo članom dajalo na ustmena in pismena vprašanja vsa tozadevna pojasnila. Nase župane in občinske odbornike pozivamo, da se pridno obračajo na to tajništvo Županske zveze v Ljubljani, Jugoslaviska fiskarna, II. nadstopje, ali sami naravnost, ali pa potom tajništva Slov. ljudske stranke v Mariboru in Celju. Pravico do odgovora imajo edinole organizirani člani Županske zveze. Za odgovor je treba priložiti znamke. Županska zveza bo svojim članom dajala pouk tudi s posebnimi tečaji za župane in občinske odbornike. Na vsakomernem obnem zboru dne 14. avgusta t. l. so sklenili, da priredi Županska zveza letošnju zimo tri tečaje za župane: v Ljubljani, Mariboru in Celju. Nase župane opozarjamo, da nes, da se teh tečajev sigurno in številno udeležite. Obveščeni bodo pravočasno. Organizacija bo izdajala še v kratkem tudi lastno strokovno glasilo, „Občinsko upravo“, kar ji še danes radi gmotnih težkoč ni mogoče. Do tedaj bosta prinašala vse društvene vesti naša lista „Slov. Gospodar“ ter „Domoljub.“ Članarina znaša letno 2 dinarja. Ker pa zadostuje ta članarina komaj za vzdrževanje tajništva in organizacija ne bo dolgo mogla pogrešati lastnega glasila, bodo možle tudi občine nekaj žrtvovati in ji priskočiti na pomoč. Dne 19. septembra t. l. se je v seji Županske zveze sklenilo, da se pozovejo vse občine, na prihodnjem občinskem proračunu vstavijo v obliki podpore določeno svoto za nameravan list „Občinska uprava.“ To bodo občine lahko storile, saj je glavni cilj Županske zveze, kako najbolj upravljati in voditi občine v korist njenim prebivalcem.

Potrebni strokovni pouk in usposobno obrambno vrsto za avtonomijo svojih občin si bodo naši župani omogočili, oziroma ustvarili le tedaj, če bodo skupno nastopali pod okriljem Županske zveze.

Da bi se pa vladne nakane vendarle ne mogle tako lahko uresničiti, so si ustanovili krščanskostelci župani in občinski svetovalci slovenskih občin svojo organizacijo, takozvano: Župansko zvezo. Vsakdo bo moral priznati, da je bila taka organizacija že skrajno potrebna. Po tej svetovni vojni so naloge, ki jih je ljudstvo poverilo novoizvoljenim občinskim zastopom, silno težavne. In če pomislimo, da se združujejo vsi drugi stanovi — ker spoznavajo globoki pomen gesla „V slogi je moč, se pametni uvidevnosti ustanoviteljev Županske zveze res ne moremo zoperstavljati. Župan se bo zamogel uspešno boriti za neokrnjeno avtonomijo svoje občine in za pravice samo tedaj, ako bo organiziran v močni stanovski organizaciji.

Cemu je pravzaprav Županska zveza?

Dandanes se od županov zahteva veliko. Poznati bi moral vladne uredbe in postave. Kdo pa naj zahteva od priprostelega kmeta, ki od zore do mraha s svojimi žuljavimi rokami težko dela, da bi moral poznati ves ustroj občinskih poslov, posebno pa v slučajih, kjer je prvokrat izvoljen za župana? Treba mu je v marsičem nasve-

boš dan, ko si mi te prvokrat našel tukaj!“

Pa hipoma mu je senca legla na obraz, trdo in hlasično me je prijel za roko in grozeče dvignil prst.

„Ampak, Jim, povej mi resnico! Ali je tole Flintova ladja?“

Srečna misel mi je prišla. Spoznal sem, da sem našel zaveznika. Takoj sem mu odgovoril:

„To ni Flintova ladja, Flint je mrtev. Pa povedal ti bom resnico, ker si me vprašal. — Nekaj Flintovih mož je na krovul. Tem slabše za nas drugel.“

„Pa ne morebiti — tudi — nek človek — z eno nogo —?“

„Silver —?“ sem vprašal.

„Ah, Silver —!“ je vzkliznil. „Tako mu je bilo ime!“

„Kuhar je in vodja vseh drugih.“

Se vedno me je držal za roko. Al sedaj pa mi je je krčevito stisnil.

„Ce te je postal Dolgi John — povem ti, da ne bodele ničesar opravili! Pa odkod si pravzaprav prišel?“

V hipu sem vedel, kaj mi je storili in povedal sem mu celo zgodbo našega potovanja in v kakem položaju da smo trenutno.

(Dalje prihodnj.)

„Zakaj ne! — Cisto mogoče!“ sem odgovoril.

„Ah, da — imel sem jo — zelo pobožna je bila! In tudi jaz sem bil pobožen, priden fantek in znal sem ti svoj katekizem —, tako naglo sem ga ropotal, da nisi mogel ločiti ene besede od druge. — Pa prišlo je, Jim, — in prišlo je takole. S kamenjem sem obmetaval posvečene grobnice spomenike —! In mati me je kregala in karala —, dobra, pobožna žena! — Pa Božja Previdnost me je djala sem na ta-le otok. Celo svoje preteklo življenje sem premislil tukaj v samoti —. In vrnil sem se nazaj k pobožnosti. — Ne boš videl, da bi pil rum, niti za toliko ne —“, je pokazal, „ampak takole en požirek — koj ko mi bo dana prilika —. Zaobjubil sem se, da bom priden, in tudi vem, kako bom to naredil. — In, Jim!“ — Oprezno se je ozrl krog sebe in zasepetal: „bogati sem!“

Prepričan sem bil, da se je ubožcu zmešalo tu v samoti. Najbrž so se mi moje misli videte na obrazu, kajti ves razvnet je ponavljal:

„Bogat sem, pravim! In nekaj ti bom povedal! Naredil te bom bogatega, Jim!“ — Ah, Jim, še blagoslavljal

in navodil. Če pa naj pametni nasveti pridejo do veljave, je potrebno, da jih prejmejo vsi župani po enotnem načrtu. To pa zmora edinole močna organizacija, katero vodijo izkušeni mošče. Županska zveza daje svojim članom, županom, občinskim odbornikom in namestnikom, strokovni pouk o zakonih in predpisih občinske uprave. V Ljubljani je v ta namen ustanovila posebno tajništvo, ki bo članom dajalo na ustmena in pismena vprašanja vsa tozadevna pojasnila. Nase župane in občinske odbornike pozivamo, da se pridno obračajo na to tajništvo Županske zveze v Ljubljani, Jugoslaviska fiskarna, II. nadstopje, ali sami naravnost, ali pa potom tajništva Slov. ljudske stranke v Mariboru in Celju. Pravico do odgovora imajo edinole organizirani člani Županske zveze. Za odgovor je treba priložiti znamke. Županska zveza bo svojim članom dajala pouk tudi s posebnimi tečaji za župane in občinske odbornike. Na vsakomernem obnem zboru dne 14. avgusta t. l. so sklenili, da priredi Županska zveza letošnju zimo tri tečaje za župane: v Ljubljani, Mariboru in Celju. Nase župane opozarjamo, da nes, da se teh tečajev sigurno in številno udeležite. Obveščeni bodo pravočasno. Organizacija bo izdajala še v kratkem tudi lastno strokovno glasilo, „Občinsko upravo“, kar ji še danes radi gmotnih težkoč ni mogoče. Do tedaj bosta prinašala vse društvene vesti naša lista „Slov. Gospodar“ ter „Domoljub.“ Članarina znaša letno 2 dinarja. Ker pa zadostuje ta članarina komaj za vzdrževanje tajništva in organizacija ne bo dolgo mogla pogrešati lastnega glasila, bodo možle tudi občine nekaj žrtvovati in ji priskočiti na pomoč. Dne 19. septembra t. l. se je v seji Županske zveze sklenilo, da se pozovejo vse občine, na prihodnjem občinskem proračunu vstavijo v obliki podpore določeno svoto za nameravan list „Občinska uprava.“ To bodo občine lahko storile, saj je glavni cilj Županske zveze, kako najbolj upravljati in voditi občine v korist njenim prebivalcem.

Potrebni strokovni pouk in usposobno obrambno vrsto za avtonomijo svojih občin si bodo naši župani omogočili, oziroma ustvarili le tedaj, če bodo skupno nastopali pod okriljem Županske zveze.

Da bi se pa vladne nakane vendarle ne mogle tako lahko uresničiti, so si ustanovili krščanskostelci župani in občinski svetovalci slovenskih občin svojo organizacijo, takozvano: Župansko zvezo. Vsakdo bo moral priznati, da je bila taka organizacija že skrajno potrebna. Po tej svetovni vojni so naloge, ki jih je ljudstvo poverilo novoizvoljenim občinskim zastopom, silno težavne. In če pomislimo, da se združujejo vsi drugi stanovi — ker spoznavajo globoki pomen gesla „V slogi je moč, se pametni uvidevnosti ustanoviteljev Županske zveze res ne moremo zoperstavljati. Župan se bo zamogel uspešno boriti za neokrnjeno avtonomijo svoje občine in za pravice samo tedaj, ako bo organiziran v močni stanovski organizaciji.

Cemu je pravzaprav Županska zveza?

Dandanes se od županov zahteva veliko. Poznati bi moral vladne uredbe in postave. Kdo pa naj zahteva od priprostelega kmeta, ki od zore do mraha s svojimi žuljavimi rokami težko dela, da bi moral poznati ves ustroj občinskih poslov, posebno pa v slučajih, kjer je prvokrat izvoljen za župana? Treba mu je v marsičem nasve-

in navodil. Če pa naj pametni nasveti pridejo do veljave, je potrebno, da jih prejmejo vsi župani po enotnem načrtu. To pa zmora edinole močna organizacija, katero vodijo izkušeni mošče. Županska zveza daje svojim članom, županom, občinskim odbornikom in namestnikom, strokovni pouk o zakonih in predpisih občinske uprave. V Ljubljani je v ta namen ustanovila posebno tajništvo, ki bo članom dajalo na ustmena in pismena vprašanja vsa tozadevna pojasnila. Nase župane in občinske odbornike pozivamo, da se pridno obračajo na to tajništvo Županske zveze v Ljubljani, Jugoslaviska fiskarna, II. nadstopje, ali sami naravnost, ali pa potom tajništva Slov. ljudske stranke v Mariboru in Celju. Pravico do odgovora imajo edinole organizirani člani Županske zveze. Za odgovor je treba priložiti znamke. Županska zveza bo svojim članom dajala pouk tudi s posebnimi tečaji za župane in občinske odbornike. Na vsakomernem obnem zboru dne 14. avgusta t. l. so sklenili, da priredi Županska zveza letošnju zimo tri tečaje za župane: v Ljubljani, Mariboru in Celju. Nase župane opozarjamo, da nes, da se teh tečajev sigurno in številno udeležite. Obveščeni bodo pravočasno. Organizacija bo izdajala še v kratkem tudi lastno strokovno glasilo, „Občinsko upravo“, kar ji še danes radi gmotnih težkoč ni mogoče. Do tedaj bosta prinašala vse društvene vesti naša lista „Slov. Gospodar“ ter „Domoljub.“ Članarina znaša letno 2 dinarja. Ker pa zadostuje ta članarina komaj za vzdrževanje tajništva in organizacija ne bo dolgo mogla pogrešati lastnega glasila, bodo možle tudi občine nekaj žrtvovati in ji priskočiti na pomoč. Dne 19. septembra t. l. se je v seji Županske zveze sklenilo, da se pozovejo vse občine, na prihodnjem občinskem proračunu vstavijo v obliki podpore določeno svoto za nameravan list „Občinska uprava.“ To bodo občine lahko storile, saj je glavni cilj Županske zveze, kako najbolj upravljati in voditi občine v korist njenim prebivalcem.

Organizacija slovenskih županov.

Potrebni strokovni pouk in usposobno obrambno vrsto za avtonomijo svojih občin si bodo naši župani omogočili, oziroma ustvarili le tedaj, če bodo skupno nastopali pod okriljem Županske zveze.

Da bi se pa vladne nakane vendarle ne mogle tako lahko uresničiti, so si ustanovili krščanskostelci župani in občinski svetovalci slovenskih občin svojo organizacijo, takozvano: Župansko zvezo. Vsakdo bo moral priznati, da je bila taka organizacija že skrajno potrebna. Po tej svetovni vojni so naloge, ki jih je ljudstvo poverilo novoizvoljenim občinskim zastopom, silno težavne. In če pomislimo, da se združujejo vsi drugi stanovi — ker spoznavajo globoki pomen gesla „V slogi je moč, se pametni uvidevnosti ustanoviteljev Županske zveze res ne moremo zoperstavljati. Župan se bo zamogel uspešno boriti za neokrnjeno avtonomijo svoje občine in za pravice samo tedaj, ako bo organiziran v močni stanovski organizaciji.

Cemu je pravzaprav Županska zveza?

Dandanes se od županov zahteva veliko. Poznati bi moral vladne uredbe in postave. Kdo pa naj zahteva od priprostelega kmeta, ki od zore do mraha s svojimi žuljavimi rokami težko dela, da bi moral poznati ves ustroj občinskih poslov, posebno pa v slučajih, kjer je prvokrat izvoljen za župana? Treba mu je v marsičem nasve-

boš dan, ko si mi te prvokrat našel tukaj!“

Pa hipoma mu je senca legla na obraz, trdo in hlasično me je prijel za roko in grozeče dvignil prst.

„Ampak, Jim, povej mi resnico! Ali je tole Flintova ladja?“

Srečna misel mi je prišla. Spoznal sem, da sem našel zaveznika. Takoj sem mu odgovoril:

„To ni Flintova ladja, Flint je mrtev. Pa povedal ti bom resnico, ker si me vprašal. — Nekaj Flintovih mož je na krovul. Tem slabše za nas drugel.“

„Pa ne morebiti — tudi — nek človek — z eno nogo —?“

„Silver —?“ sem vprašal.

„Ah, Silver —!“ je vzkliznil. „Tako mu je bilo ime!“

„Kuhar je in vodja vseh drugih.“

Se vedno me je držal za roko. Al sedaj pa mi je je krčevito stisnil.

„Ce te je postal Dolgi John — povem ti, da ne bodele ničesar opravili! Pa odkod si pravzaprav prišel?“

V hipu sem vedel, kaj mi je storili in povedal sem mu celo zgodbo našega potovanja in v kakem položaju da smo trenutno.

(Dalje prihodnj.)

Potrebni strokovni pouk in usposobno obrambno vrsto za avtonomijo svojih občin si bodo naši župani omogočili, oziroma ustvarili le tedaj, če bodo skupno nastopali pod okriljem Županske zveze.

Da bi se pa vladne nakane vendarle ne mogle tako lahko uresničiti, so si ustanovili krščanskostelci župani in občinski svetovalci slovenskih občin svojo organizacijo, takozvano: Župansko zvezo. Vsakdo bo moral priznati, da je bila taka organizacija že skrajno potrebna. Po tej svetovni vojni so naloge, ki jih je ljudstvo poverilo novoizvoljenim občinskim zastopom, silno težavne. In če pomislimo, da se združujejo vsi drugi stanovi — ker spoznavajo globoki pomen gesla „V slogi je moč, se pametni uvidevnosti ustanoviteljev Županske zveze res ne moremo zoperstavljati. Župan se bo zamogel uspešno boriti za neokrnjeno avtonomijo svoje občine in za pravice samo tedaj, ako bo organiziran v močni stanovski organizaciji.

Cemu je pravzaprav Županska zveza?

Dandanes se od županov zahteva veliko. Poznati bi moral vladne uredbe in postave. Kdo pa naj zahteva od priprostelega kmeta, ki od zore do mraha s svojimi žuljavimi rokami težko dela, da bi moral poznati ves ustroj občinskih poslov, posebno pa v slučajih, kjer je prvokrat izvoljen za župana? Treba mu je v marsičem nasve-

in navodil. Če pa naj pametni nasveti pridejo do veljave, je potrebno, da jih prejmejo vsi župani po enotnem načrtu. To pa zmora edinole močna organizacija, katero vodijo izkušeni mošče. Županska zveza daje svojim članom, županom, občinskim odbornikom in namestnikom, strokovni pouk o zakonih in predpisih občinske uprave. V Ljubljani je v ta namen ustanovila posebno tajništvo, ki bo članom dajalo na ustmena in pismena vprašanja vsa tozadevna pojasnila. Nase župane in občinske odbornike pozivamo, da se pridno obračajo na to tajništvo Županske zveze v Ljubljani, Jugoslaviska fiskarna, II. nadstopje, ali sami naravnost, ali pa potom tajništva Slov. ljudske stranke v Mariboru in Celju. Pravico do odgovora imajo edinole organizirani člani Županske zveze. Za odgovor je treba priložiti znamke. Županska zveza bo svojim članom dajala pouk tudi s posebnimi tečaji za župane in občinske odbornike. Na vsakomernem obnem zboru dne 14. avgusta t. l. so sklenili, da priredi Županska zveza letošnju zimo tri tečaje za župane: v Ljubljani, Mariboru in Celju. Nase župane opozarjamo, da nes, da se teh tečajev sigurno in številno udeležite. Obveščeni bodo pravočasno. Organizacija bo izdajala še v kratkem tudi lastno strokovno glasilo, „Občinsko upravo“, kar ji še danes radi gmotnih težkoč ni mogoče. Do tedaj bosta prinašala vse društvene vesti naša lista „Slov. Gospodar“ ter „Domoljub.“ Članarina znaša letno 2 dinarja. Ker pa zadostuje ta članarina komaj za vzdrževanje tajništva in organizacija ne bo dolgo mogla pogrešati lastnega glasila, bodo možle tudi občine nekaj žrtvovati in ji priskočiti na pomoč. Dne 19. septembra t. l. se je v seji Županske zveze sklenilo, da se pozovejo vse občine, na prihodnjem občinskem proračunu vstavijo v obliki podpore določeno svoto za nameravan list „Občinska uprava.“ To bodo občine lahko storile, saj je glavni cilj Županske zveze, kako najbolj upravljati in voditi občine v korist njenim prebivalcem.

Županska zveza na delu.

Županska zveza za Slovenijo je dne 19. septembra odposlala pristojnim oblastvom resolucije glede popisa živine, vojaških naborov in glede kontrole orožništva nad županstvi in občinskimi odbori.

1. Popis živine in vozil.

V tej zadevi je odposlala vojnemu ministrstvu, komandi dravske divizije ske oblasti, komandi IV. armije in predsedstvu pokrajinske uprave za Slovenijo nastopno resolucijo:

„Odključajoči činitelji se prosijo, da izdajo odredbe izvršujočim popisovalnim organom in ukrenejo vse potrebno, da se olajša in omili popisovanje, če že ne na ta način, da se določa

boš dan, ko si mi te prvokrat našel tukaj!“

Pa hipoma mu je senca legla na obraz, trdo in hlasično me je prijel za roko in grozeče dvignil prst.

„Ampak, Jim, povej mi resnico! Ali je tole Flintova ladja?“

Srečna misel mi je prišla. Spoznal sem, da sem našel zaveznika. Takoj sem mu odgovoril:

„To ni Flintova ladja, Flint je mrtev. Pa povedal ti bom resnico, ker si me vprašal. — Nekaj Flintovih mož je na krovul. Tem slabše za nas drugel.“

„Pa ne morebiti — tudi — nek človek — z eno nogo —?“

„Silver —?“ sem vprašal.

„Ah, Silver —!“ je vzkliznil. „Tako mu je bilo ime!“

„Kuhar je in vodja vseh drugih.“

Se vedno me je držal za roko. Al sedaj pa mi je je krčevito stisnil.

„Ce te je postal Dolgi John — povem ti, da ne bodele ničesar opravili! Pa odkod si pravzaprav prišel?“

V hipu sem vedel, kaj mi je storili in povedal sem mu celo zgodbo našega potovanja in v kakem položaju da smo trenutno.

(Dalje prihodnj.)

Potrebni strokovni pouk in usposobno obrambno vrsto za avtonomijo svojih občin si bodo naši župani omogočili, oziroma ustvarili le tedaj, če bodo skupno nastopali pod okriljem Županske zveze.

Da bi se pa vladne nakane vendarle ne mogle tako lahko uresničiti, so si ustanovili krščanskostelci župani in občinski svetovalci slovenskih občin svojo organizacijo, takozvano: Župansko zvezo. Vsakdo bo moral priznati, da je bila taka organizacija že skrajno potrebna. Po tej svetovni vojni so naloge, ki jih je ljudstvo poverilo novoizvoljenim občinskim zastopom, silno težavne. In če pomislimo, da se združujejo vsi drugi stanovi — ker spoznavajo globoki pomen gesla „V slogi je moč, se pametni uvidevnosti ustanoviteljev Županske zveze res ne moremo zoperstavljati. Župan se bo zamogel uspešno boriti za neokrnjeno avtonomijo svoje občine in za pravice samo tedaj, ako bo organiziran v močni stanovski organizaciji.

Cemu je pravzaprav Županska zveza?

Dandanes se od županov zahteva veliko. Poznati bi moral vladne uredbe in postave. Kdo pa naj zahteva od priprostelega kmeta, ki od zore do mraha s svojimi žuljavimi rokami težko dela, da bi moral poznati ves ustroj občinskih poslov, posebno pa v slučajih, kjer je prvokrat izvoljen za župana? Treba mu je v marsičem nasve-